

en primer pla

Fidels laics per a la Nova Evangelització

■ Celebrat a Barcelona el I Congrés Internacional Christifideles Laici

BARCELONA.— Amb l'objectiu de renovar el seu compromís missioner i rebre nous ànims en el seu afany evangelitzador, el moviment eclesial Christifideles Laici, fundat a Barcelona fa 25 anys, va celebrar del 2 al 4 de maig el seu primer Congrés Internacional. Sota el lema «Fidels laics per

a la Nova Evangelització», més de tres-centes persones, entre elles moltes famílies, van participar activament en una trobada a la qual també van assistir un bon nombre de prelats, entre ells el cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona.

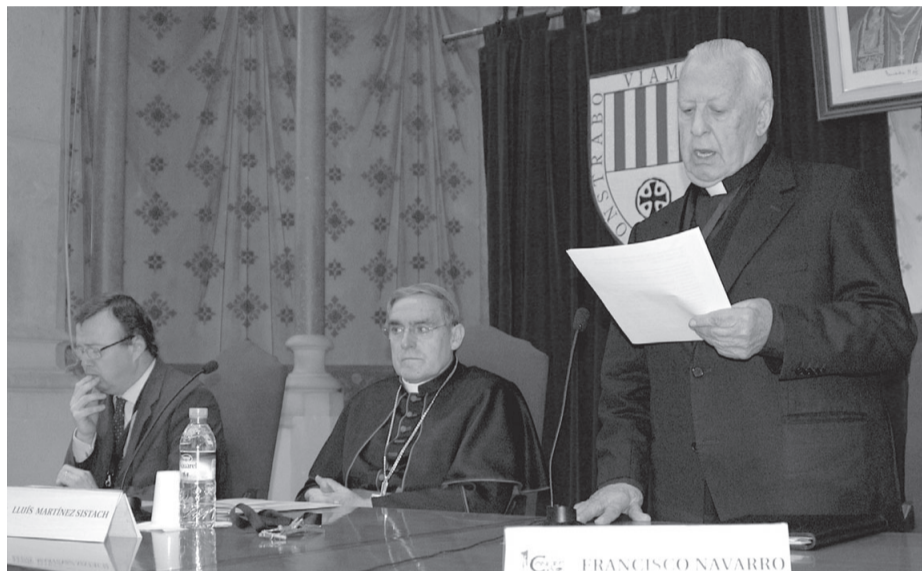

Tres jornades intenses de conferències, testimonis, pregària i convivència van configurar el I Congrés Internacional Christifideles Laici, celebrat a la Universitat Abat Oliba de Barcelona del 2 al 4 de maig. Més de tres-cents congressistes, amb una presència destacada de joves, es van donar cita en una trobada històrica que va servir, sobretot, per aprofundir en el carisma del jove moviment i comprendre més bé la missió evangelitzadora a la qual els seus membres se senten cridats. Coincidint amb la celebració dels 25 anys del naixement de Christifideles Laici, aquest moviment per a la nova evangelització ha volgut renovar les seves intuïcions fundacionals i obrir-se a nous camps d'apostolat. Al centre del seu carisma, com s'ha insistit durant tot el Congrés, continua havent-hi la crida urgent dels laics a protagonitzar una nova evangelització, «nova en el seu ardor, en els seus mètodes i en la seva expressió», segons paraules del difunt Joan Pau II, figura de referència i inspirador de tota l'espiritualitat del moviment.

Viscut en un esperit alegre de família, el I Congrés Internacional Christifideles Laici va esdevenir una invitació constant a una consciència més gran de la vocació laical. La redescoberta avui del paper dels laics en la vida i la missió de l'Església va ser l'eix vertebrador d'una trobada que va permetre també als assistents viure una experiència intensa de comunió. «Aquest primer congrés del moviment —explicava Javier Pablo Ainchil, coordinador de la trobada—, que ha estat una autèntica gràcia de Déu, ens ajuda a prendre noves forces i descobrir noves intuïcions en la nostra missió com a fidels laics. També ha estat una bona ocasió per manifestar i renovar la nostra fidelitat a l'Església i la nostra total disponibilitat per a la Nova Evangelització.»

Renovació de l'Església

Com a signe eloqüent de comunió, va destacar a la trobada la presència notable de bisbes: l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Lluís Martínez Sistach; els bisbes de Sant Feliu, Terrassa i Osca, Mons. Cortés, Mons. Saiz i Mons. Sanz, i dos prelats argentins, Mons. Eduardo M. Tausig i Mons. Antonio Juan Baseotto, on el moviment compta també des de fa anys amb diverses comunitats. Els bisbes van participar molt activament en les sessions d'estudi i en els espais celebratius, així com en el contacte personal amb la gent i l'intercanvi d'experiències. Des del seu ministeri episcopal van reconèixer la importància que té avui en l'Església la corresponsabilitat dels laics i la necessitat que

El cardenal Martínez Sistach va presidir la inauguració del Congrés.

La trobada va tenir lloc a la Universitat Abat Oliba.

Benedicció apostòlica

El papa Benet XVI, a través del nunci de la Santa Seu a Espanya, Mons. Manuel Monteiro de Castro, va fer arribar als participants en el I Congrés Internacional Christifideles Laici una salutació calorosa juntament amb la seva benedicció apostòlica. El Pontífex va convidar els membres d'aquest moviment evangelitzador a «revifar la vocació a la santedat i impulsar la missió pròpia dels laics en l'Església, en estreta col·laboració amb els seus pastors». També els va exhortar a incrementar «el compromís de viure coherentment la seva fe i a donar-ne testimoni al món», així com a «infondre en les realitats terrenals una ànima evangèlica, portant la llum de Crist, esperança de la humanitat, a tots els sectors de la societat».

continuïn creixent en la seva crida baptismal a la santedat. «De la santedat —va expressar el cardenal Martínez Sistach— neix l'autèntica renovació de l'Església.» L'arquebisbe de Barcelona va mostrar la seva satisfacció per la presència a Barcelona d'un moviment com Christifideles Laici, alhora que va convidar insistentment els fidels laics a mantenir amb la vida consagrada i sacerdotal una relació de vasos comunicants, on unes realitats i les altres s'intercomuniqueu, es reconeixen i es necessiten recíprocament.

Mons. Jesús Sanz, bisbe d'Osca, on el moviment ha començat a fer recentment les seves primeres passes, va parlar també de la necessitat que totes les vocacions es completin i reclamin entre elles. «És el mateix Senyor el qui ens crea i insereix en la seva Església —va explicar—, és el mateix Senyor el qui ens agermana, i és el mateix Senyor el qui ens envia a una labor comuna...» El president de la Comissió Episcopal per a la Vida Consagrada va

reconèixer que el gran repte sempre de l'Església és traduir Déu a la gent de cada època: traduir sense traïció. «Som portadors d'una Paraula més gran —va recordar—. Som portadors d'una gràcia major. També en la vostra vocació laical heu de viure consagradament a Déu, a través d'un carisma concret i enviats per a una missió.»

Missió evangelitzadora

Molt en sintonia amb el moviment Christifideles Laici —que al seu torn té els seus orígens en un grup de Cursets de Cristianisme per a joves— ha estat sempre el bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz, que va participar durant la segona jornada del congrés per donar les claus de la vocació laical en la nova missió evangelitzadora de l'Església. «En el nostre món secularitzat —va afirmar el prelat—, que viu la paradoxa de no poder ocultar la seva set de Déu, el primer servei que l'Església ha d'oferir és el de l'evangelització.» En aquesta missió els laics tenen un paper imprescindible, va afegir Mons. Saiz, sobretot vivint enmig del món «un testimoni coherent de vida en què Crist tingui la primàcia absoluta».

Precisament el repte de la nova evangelització ha estat des de la seva fundació el màxim objectiu del moviment Christifideles Laici. Fins i tot es podria dir que constitueix l'essència del seu carisma. El primer grup de joves aplegats al voltant del P. Francisco Navarro, fundador del moviment i actual consiliari general, sentien la crida a comunicar als altres el do de la fe que havien rebut. A través d'una metodologia molt vivencial, iniciada amb l'anomenat «curset d'evangelització», la persona és acompanyada vers una trobada profunda amb Jesucrist. Aquesta crida inicial es desenvolupa més tard al si de la comunitat amb la participació en diversos espais de perseverança, com la reunió de grup, la trobada magna, els exercicis espirituals, l'adoració nocturna o les convivències, entre d'altres. Segons va expressar el P. Navarro al llarg del Congrés Internacional, l'experiència dels 25 anys del moviment es poden sintonitzar molt bé amb aquestes paraules de Benet XVI: «No hi ha res més bonic que haver estat assolits, sorpresos, per l'Evangeli, per Crist. No hi ha res més bonic que conèixer-lo i comunicar als altres l'amistat amb Ell.»

El colofó al I Congrés Internacional Christifideles Laici el va posar, com no podia ser d'una altra manera, la celebració festiva de l'Eucaristia al temple expiatori del Tibidabo, presidida per Mons. Antonio Juan Baseotto, bisbe emèrit castrense de la República Argentina. (S.G.)

Testimonis d'una fe alegre

■ El moviment Christifideles Laici, nascut a Barcelona fa 25 anys, proposa un camí de fe per viure amb radicalitat la vocació laical

JAVIER FERNÁNDEZ, de Barcelona

«Vaig conèixer Christifideles Laici amb 18 anys a través d'uns amics. Els meus pares, que de joves hi havien pertanyut i havien tingut una bona experiència, em van animar en tot moment i em van dir que em faria moltíssim bé. I així ha estat! El moviment va canviar completament la meua vida. Aquí he descobert l'amor dels primers cristians. M'he convertit en un cristià més compromès, amb una fe més sòlida, que depassa la mera pràctica de la missa dominical. Durant aquests anys he anat creixent en la fe, gràcies sobretot al testimoni dels germans. Això ha anat encenent en mi el desig que havia de fer alguna cosa més per Crist. He descobert que havia de lliurar-li completament la meua vida a través del sacerdoci i això em va portar al Seminari diocesà de Terrassa.»

M. CLARA PUJADAS, de Sant Adrià de Besòs

«Tot i que al principi em vaig resistir a participar en els cursos d'evangelització del moviment, la insistència i el testimoni de la meua companya de feina em va impulsar finalment a participar-hi. En el curs em vaig sentir estimada per Déu i vaig prendre consciència de ser membre de l'Església. En el moviment ha nascut també la meua vocació a la vida consagrada dins l'Orde de les Verges. Poc després del curs van ressonar en mi amb força les paraules de santa Clara: "Estima totalment el qui totalment s'ha lliurat pel teu amor." A poc a poc Déu em va anar descobrint que m'havia escollit per a Ell. Tant el moviment com la direcció espiritual em van ajudar a respondre a aquesta crida i ara em continuen ajudant en la vivència profunda de la meua vocació.»

MN. JOAN CARLES MONTSERRAT, de Cerdanyola del Vallès

«Amb prou feines amb 16 anys, a través d'uns amics, vaig conèixer Christifideles Laici, quan encara eren Cursos de Cristianisme. Em va aportar moltíssim, sobretot viure una vida conscient del que era ser cristià, així com un fort sentit de militància. Vaig estar al moviment molts anys fins a entrar al Seminari, encara que la relació s'ha mantingut des d'aleshores, sobretot perquè en moltes de les meves parròquies membres de Christifideles hi han col·laborat activament. Ells constitueixen un instrument boníssim per a la nova evangelització. Evidentment, la meua vocació al sacerdoci té molt a veure amb la vivència de fe a Christifideles Laici.»

ISABEL DEL PINO, de Barcelona

«El primer contacte amb Christifideles Laici el vaig tenir a través d'uns grups de joves que jo veia passar amb els seus breviaris mentre treballava. Vaig saber que venien de l'Adoració Nocturna del Tibidabo. Allò em va cridar molt l'atenció i un dia un d'ells em va convidar amablement a acudir a cursos. Inicialment, jo vaig dir que de cap manera, que jo estava molt bé com estava, però després vaig recapacitar i vaig decidir provar-ho. Això va ser el novembre del 1968 i aquí em teniu. Si hagués de resumir en una paraula tot el que he rebut al moviment triaria "Amor". Aquí m'he sentit molt estimada i alhora m'he sentit cridada a estimar cada vegada més a través del voluntariat i l'ajuda als altres. Tot el que he rebut al moviment no m'ho he quedat per a mi. Viure i compartir la fe al moviment m'ha ajudat i em continua ajudant moltíssim. Ha estat una benedicció de Déu!»

MILAGROSA I SALVADOR GIMÉNEZ, de Jerez de la Frontera

«Vam conèixer el moviment fa 16 anys, quan érem adolescents, a través d'un grup de joves que es preparava per rebre el sagrament de la Confirmació. En aquella parròquia hi havia germans de Christifideles Laici i ens van convidar a formar part del moviment. Va ser una experiència intensa i un canvi radical de vida. Ha significat conèixer la Veritat i a partir d'aquí, no exempts de caigudes i recaigudes, posar-nos en camí i anar avançant cada dia en la fe. Sense el moviment la nostra vida no seria el que és avui. A través de la formació, de l'experiència de comunió, de la fraternitat viscuda amb els germans... el moviment ens ha fet créixer com a persones. Ens ha aportat una experiència forta de fe enmig del món actual que ha transformat la nostra vida.»

M. CARMEN URBANO, de Barcelona

«Podria dir-se que sóc filla del moviment, ja que els meus pares hi pertanyen des de fa anys. Conec la comunitat des de petita i vaig assistir al curs d'evangelització de l'any passat. D'aleshores ençà he començat a viure una vida de pietat, més intensa, que abans no havia tingut. He conegut molta gent que viu com jo, amb les mateixes conviccions, he trobat un espai on compartir la fe, i des queestic a la comunitat he rebut moltes gràcies. En el moviment la meua fe s'ha tornat molt més alegre. Aquí es transmet molta alegria i es contagia sense voler-ho. Sóc conscient, però, que entre els joves aquest camí no és el més habitual i això em fa sentir una mica diferent de la majoria. Reconec que de vegades em fa una mica de vergonya i por manifestar-me obertament com a catòlica, però intento que no sigui així. Encara que em costi, intento viure la meua fe amb naturalitat i crec que la gent ho acaba entenent.»

JUSTINA OLIVA I ANTONIO OLARTE, de Cornellà de Llobregat

«Sense donar-nos gaires explicacions, ja fa gairebé 20 anys, va ser un dels nostres fills el qui ens va convidar a assistir per primera vegada als cursos d'iniciació del moviment. Només ens va dir que viuríem una experiència meravellosa i així va ser. Allí vam trobar molta gràcia de Déu, molt amor entre els germans, molta pregària i una satisfacció i un convenciment que encara perdura... Hem passat angoixes i dificultats en la nostra vida, però la fe ha estat sempre el nostre principal sosteniment. D'aleshores ençà s'ha encès en nosaltres el desig de portar cap a Jesucrist molts germans i de compartir-hi el tresor que hem rebut. El moviment és com una gran família, i mai més ben dit, ja que tres dels nostres fills, un d'ells capellà, també en formen part. Aquí vivim la unitat, la fraternitat, el desig d'ajudar-nos els uns als altres...»

GUIDO IBÁÑEZ I M. MARTA VALDÉS, de Añatuya (Argentina)

«Si bé els camins que ens van portar al moviment són molt diferents, aquest ens ha unit i ens ha cridat a viure amb radicalitat la vocació al matrimoni. Ens entusiasma la pedagogia a través de la qual se'ns convida a acostar-nos a Jesucrist i a viure amb entusiasme la vida cristiana. La vivència que hem tingut en els cursos d'evangelització, en moments i circumstàncies diferents, ha canviat totalment la nostra vida. Podem dir que hi ha un abans i un després. Hem pogut comprovar que aquí la fe és viscuda amb més intensitat i compromís, no únicament amb Crist sinó també amb l'Església i amb el moviment. Sense una cosa així, sense aquesta comunitat, per a nosaltres seria molt difícil perseverar en la fe i en el nostre amor esponsal. Realment és molt bonic pertànyer a Christifideles Laici!»

NOEMÍ EGIDO I JACINTO FORMENT, de Sant Feliu de Llobregat

«Ens vam conèixer al moviment durant la celebració d'una Pasqua jove. Poc després ens vam fer nòvios i fa un any ens vam casar. Amb aquesta trajectòria és normal que la pertinença a Christifideles Laici signifiqui molt per a nosaltres. Les reunions setmanals, les trobades de perseverança, les celebracions anuals... donen una gran consistència al nostre compromís cristià. Ens ajuda a ser més fidels a Jesucrist i que la nostra convicció sigui més ferma. Per la nostra vocació familiar, ens agrada especialment del moviment la possibilitat de viure la fe en comunitat, amb un fort esperit de família. Aquí es potencien molt les activitats familiars i comunitàries i les nostres trobades acostumen a estar plenes de nens. Nosaltres, que ja esperem el primer, estem encantats que els nostres fills puguin créixer en un ambient com aquest.»

L'ENTREVISTA

P. Francisco Navarro Bustamante, fundador i consiliari general de Christífideles Laici

—Quins són els orígens de Christífideles Laici?

—Christífideles Laici s'erigeix de manera oficial amb l'aprovació dels estatuts l'1 de setembre del 1996 pel cardenal Ricard M. Carles, aleshores arquebisbe de Barcelona, tot i que la seva història es remunta a força anys abans. El 1983, penso que d'una manera providencial, em sol·liciten que em faci càrrec d'una comunitat de joves que des de mitjan anys setanta dirigia el P. Ginés Fernández del Àguila, sacerdot de gran virtut. El mateix dia que comença el meu camí en el Moviment és quan el papa Joan Pau II proposa a Port-au-Prince (Haití) la Nova Evangelització, fa exactament vint-i-cinc anys.

—Sobre quines intuïcions es funda aquest moviment?

—Es funda sobre la necessitat de donar una resposta urgent en l'Església a la crida als fidels laics a participar i a ser responsables de la seva vocació, que deriva del sagrament del Baptisme.

—Davant de la diversitat de moviments laicals sorgits a l'Església després del Vaticà II, quins són els trets que identifiquen Christífideles Laici?

—Entre els trets identificatius podríem destacar el seu amor i fidelitat profunds a l'Església i els seus ensenyaments, representats pel Papa i els seus pastors. La seva finalitat és l'evangelització i santificació de tots els homes, mitjançant la formació cristiana de les consciències, prenent l'exemple de les primeres comunitats cristianes.

—Què se senten cridats a aportar a l'Església i al món d'avui?

—El testimoni viu de paraula i d'obra d'una vida inserida en Crist, conscients de ser fills de Déu i de viure la radical novetat cristiana rebuda en el nostre Baptisme. En altres paraules, ens sentim cridats fonamentalment a anunciar l'Evangelí.

—Com ha evolucionat el moviment des de la seva creació?

—Des dels seus inicis s'ha mantingut fidel al carisma inicial de contribuir a l'evangelització dels homes, mitjançant la realització dels cursos d'evangelització i perseverant en els seus mitjans. El contingut és invariable: Crist i el seu Evangelí. La resposta del Moviment també s'ha manifestat en les noves comunitats que han sorgit a Espanya i més enllà dels mars, a l'Argentina.

—Quin és el perfil dels membres de Christífideles Laici? Què cal per formar-ne part?

—El perfil ve definit pel Cànon 298.1 on es reconeix l'existència dins l'Església d'«associacions diferents dels instituts de vida consagrada i de les societats de vida

D'ençà dels seus orígens és al capdavant de Christífideles Laici. Es podria dir, fins i tot, que és el pare de la criatura. Alguns dels joves que el P. Francisco Navarro va acollir el 1983 per dirigir i orientar en el seu camí de fe avui ja són avis. Vint-i-cinc anys després de la seva fundació, el moviment eclesial Christífideles Laici ha esdevingut una gran família. Una família en la qual un amor profund a Crist i a l'Església constitueix l'element identificador de tots els seus membres.

«La trobada diària amb Crist i amb els germans és el motor de la nostra vida»

apostòlica, en les quals els fidels, clergues o laics, o clergues juntament amb laics, treballant units, cerquin fomentar una vida més perfecta, promoure el culte públic, o la doctrina cristiana, o fer altres activitats d'apostolat, com iniciatives per a l'evangelització, l'exercici d'obres de pietat o de caritat i l'animació amb esperit cristià d'ordre temporal».

—Com a «pare de la criatura», està satisfet del seu desenvolupament i maduresa?

—Sempre cal restar agraït a Déu per poder contemplar la seva acció, a través dels seus fills humils, perquè tot és do seu i obra de la seva Providència. Els membres del Moviment es desenvolupen en el dia a dia amb una resposta generosa als dons rebuts, acollint i fent seves de forma responsable les preocupacions de l'Església i d'aquesta manera madurant la seva vocació i compromís baptismal, essent llum i sal de la terra.

—Quin és avui l'estat de salut actual del moviment?

—El seu estat de salut ve determinat per la renovació contínua dels dons que es

vessen en la pròpia vida, és a dir, mantenint la fidelitat en la seva missió i en els seus mitjans de perseverança, que és com se'ns descobreix en el moment present el que hem de ser i fer. La trobada diària amb Crist i els germans esdevenen el motor de les nostres accions i font d'illusió, lliurament i esperit de caritat. En aquest sentit, el Moviment gaudeix de bona salut i una cosa que ho confirma és la participació joiosa d'un nombre molt gran de joves que se senten atrets per respondre amb generositat a Crist i a la seva Església, fidels al Moviment on han estat cridats. Alguns d'ells fins i tot hi han sentit de Déu la crida al sacerdocí o a la vida consagrada.

—S'ha dit que el segle XXI ha de ser en l'Església el segle dels laics... creu que això s'està donant?

—Ens trobem en aquest moment en el qual tots els fidels laics batejats s'han de posar a l'escolta de les indicacions que l'Esperit Sant suscita i ens adreça a través dels seus pastors. En elles es troba la tasca i els mitjans per fer-la, sempre des de l'escolta prompta i dòcil d'una vida de pregària que posa Jesús en el centre de tota acció.

—Què poden aportar els laics que no s'hagi aportat fins ara?

—El fidel laic s'ha de convèncer cada cop més de la crida i la invitació que el Vinyater li fa per treballar a la Vinya. Cal per part dels laics una resposta cada vegada més confiada i generosa a Déu i als homes, una presència més compromesa, amb l'objecte de construir dia a dia aquest anhelat Regne de Déu.

—Des de la seva experiència, des de la seva vida lliurada a Jesucrist a través del Moviment, quina opinió li mereix la terrible secularització en la qual està immersa actualment Europa?

—És trist constatar l'antiga i sempre nova temptació de l'home de voler viure la seva vida al marge del seu Creador i Salvador, com si Ell li llevés la llibertat. Com bé ens va dir el papa Benet XVI: «Crist no pren res i ho dona tot.» Només en Ell, es troben totes les respostes a totes les nostres inquietuds.

—Creu que hi ha motius per a l'esperança?

—Sempre hem de tenir l'esperança. Amb la confiança posada en Crist i en Maria i per l'acció de l'Esperit Sant, que ens infon desitjos renovats de santedat, som cridats a continuar treballant pel bé dels homes per a la Glòria de Déu.

—Malgrat que és d'origen català, per què creu que Christífideles Laici

continua sense ser gaire conegut en aquestes terres?

—Perquè és una parcel·la petita i humil, inicialment de l'Església en aquestes terres i després en altres, que dia a dia, com el llevat, és present fermentant la massa amb el testimoni dels seus membres.

—Què representa per a vostès l'organització a Barcelona del I Congrés Internacional de Christífideles Laici?

—Un do de Déu i una crida a l'acció. També constitueix una acció de gràcies per tantíssims dons rebuts al llarg d'aquests anys. Insisteixo abans que res que la celebració d'aquest Congrés és una crida i fins i tot una responsabilitat, perquè des d'ara haurem de treballar per donar aquests fruits que l'Església i el món necessiten.

—Algú se sorprendrà de tanta presència episcopal en un congrés de laics... quina n'és la raó?

—El gran amor i fidelitat que professem al Sant Pare i als nostres pastors. Així mateix, volem manifestar, amb la seva presència, la nostra disponibilitat davant de l'Església a complir la missió encomanada amb el testimoni de les nostres vides.

—Quines creu vostè que han de ser avui les claus de la Nova Evangelització?

—Les de sempre, però viscudes amb esperit renovat: una vida profunda de pregària i tracte íntim amb Crist, especialment posant al centre de la vida l'Eucaristia. També amb una presència compromesa, propera i amorosa als nostres germans, i amb una formació sòlida i fidel al magisteri, estudi personal i comunitari. Tot això en estreta comunió amb el meravellós Cos Místic de Crist, que és l'Església.

Reportatge: Samuel Gutiérrez

LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES
per a grans persones grans

Molt agraïts per la vostra estimació i ajuda

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356
NIF: G-08862781 - Els donatius desgraven un 20% del total de l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net